

[Filt Jensen]

Godt drikkevand er et gode, og på det område er vi særdeles privilegerede i Danmark. Derfor er det også fornuftigt med kampanjer for besparelser på drikkevandet, men ikke at gå så vidt som i dette beslutningsforslag. Der fråsdes i nogle tilfælde med vand i Danmark, men de kampanjer, der er gennemført, har bragt fornuft ind i det i vid udstrækning. F.eks. er forbruget i forbindelse med havevanding enormt, og det er der agiteret imod. Havevanding er i og for sig også overflødig. Det er pænt med en grøn plæne, men det er jo også sådan, at selv om man undlader at vande, bliver græsset grønt igen, når regnen kommer. Det er et af de områder, hvor man afgjort kan spare, og det er jo i den østlige del af Danmark, hvor befolkningskoncentrationen er stor, og hvor drikkevandsproblemet eksisterer, at man har brugt mest på det område.

Af mindre betydning er markvanding, som der har været talt om, fordi forbruget hertil ligger i områder, hvor grundvandsressourcerne er store, bl.a. fordi forbruget i øvrigt er lavt på grund af ringe befolkningstæthed, men også fordi ressourcerne suppleres godt op. For der er tale om jorder, som har en ringe tilbageholdelsesevne, så vandet går lige igennem og lægges i depot nedenunder for så at kunne bruges på tider, hvor der er behov for det.

Kampanjer for fornuftig brug af grundvand er helt i orden, og det er muligt, at der er tilfælde, hvor man kunne bruge vand af dårligere kvalitet; jeg tænker f.eks. på muligheden for dobbelt rørinstallation i byområder, så man brugte havvand til klosetter osv. Men det ville blive enormt dyrt, og der vil muligvis også opstå rensningsanlægsproblemer i den forbindelse.

Men der er også grund til midt i al den snak om vand at gøre opmærksom på, at selv i hovedstadsområdet, som er det truede område, har vandstanden dog været konstant siden 1970'erne.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at man faktisk allerede i dag har mange foranstaltninger til at sikre grundvandet, bl.a. skovplantning og beskyttelse af miljøfølsomme områder. Så i det hele taget ser jeg ikke, at der i øjeblikket er brug for at sætte det dyre en milliard kroners bureaukratiske system i sving, som SF med beslutningsforslag nr. B 23 lægger op til, og derfor afviser Venstre dette beslutningsforslag.

Aage Brusgaard (FP):

Fremskridtspartiet er selvfølgelig enig, i, at vi skal spare på de ressourcer, vi nu engang har, altså også vandet. Så vidt jeg erindrer, har regeringen lige nedsat et nyt udvalg, der skulle se på en skattereform. Her er da et nyt objekt, de kan tage med ind, og endda med et helt nyt navn, som jeg i hvert fald aldrig har hørt før, nemlig vandspareskilling. Så jeg tror da, det vil komme med ind i reformovervejelserne.

SF foreslår en afgift på 1 kr. pr. m³ drikkevand. Mit første spørgsmål er, om SF mener, at det kun skal gælde drikkevand, altså det vand, man drikker af hanen, eller om det også skal gælde det, man bruger til vask og opvask, og det, man bruger i landbrug og industri. Hvis SF mener, at disse sidste områder ikke skal pålægges en vandafgift, hvordan vil man så skille det ad? Det vil afstedkomme komplicerede rørsystemer på en landbrugsejendom, hvis landmanden ikke må vaske hænderne ude i stalden f.eks., uden at der skal betales afgift, at det ikke må være det samme vand, som køerne drikker, osv.

Jeg vil også gerne spørge SF, hvor meget dette samlet vil komme til at koste med alle de tilskudsforslag, der er stillet op. Der står heller ikke noget om, hvor man vil tage midlerne fra. Det mener jeg vi har en forpligtelse til at gøre rede for, hver gang vi foreslår nye udgifter. Jeg vil godt gå med til, at man prøver at kræve den dér krone ind, men det kan nemt blive sådan, at tidshorisonterne ikke kommer til at passe sammen. Mit spørgsmål er: Hvor meget mener man der vil komme ind, og hvor store udgifter vil der komme?

Angående de seks pinde: Pind 1, standardløsninger til vandbesparelser, toiletter med lavt vandforbrug, armaturer med reduceret vandføring og diverse VVS-udstyr; det er det, der skal gives tilskud til, altså det eksisterende skal skiftes ud. I den forbindelse vil jeg gerne henlede opmærksomheden på det næste punkt på dagsordenen, nemlig forslaget om øget genanvendelse. Hvis vi begynder at give en masse tilskud til nye installationer, ved vi godt, at mange vil skifte håndvaske og toiletter m.v. ud, om ikke andet så for at få det i en ny farve. Men der vil blive bortkastet en masse, som måske kunne have holdt i 20, 30 eller 50 år endnu. Det vil altså sige, at hver gang vi giver tilskud på ét område, skaber vi et nyt problem, i og